

Sygn. akt I C 140/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Gajewska

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2023 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Spółki jawnej z siedzibą w O.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a

Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w O. kwotę 5 184,51 zł (pięć tysięcy sto osiemdziesiąt cztery złote 51/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24.12.2022r. do dnia zapłaty.

Oddala powództwo w pozostałej części.

Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w O. kwotę 2 162,92 zł (dwa tysiące sto sześćdziesiąt dwa złote 92/100), tytułem zwrotu kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółce jawnej z siedzibą w O. kwotę 96,00 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych 0/100) tytułem niewykorzystanej zaliczki zapisanej pod pozycją 570016452556.

Sygn. akt I C 140/23

UZASADNIENIE

(...) Spółka jawna z siedzibą w O. wytoczyła powództwo przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 6 162,36 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 24 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 21 września 2022 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ stanowiący własność A. S. samochód marki C. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji objęty był ubezpieczeniem OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. W dniu 21 września 2022 roku poszkodowany A. S. zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego z segmentu C. Najem odbywał się po stawce dziennej 159 zł netto (195,57 zł brutto) i trwał do 8 listopada 2022 roku, tj. 48 dni.

Powódka wskazała, że w dniu 15 listopada 2022 roku wystawiła fakturę VAT za najem pojazdu zastępczego na kwotę 9 387,36 zł brutto (48 x 195,57 zł) i w tym samym dniu zawarła z poszkodowanym umowę cesji ww. wierzytelności. Wezwanie do zapłaty ww. należności zostało doręczone pozwanemu w dniu 23 listopada 2022 roku. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i w dniu 6 grudnia 2022 roku przełał na rachunek bankowy powódki kwotę 3 225 zł. Pozwany dokonał weryfikacji stawki najmu do kwoty 75 zł brutto za dobę z uwagi na fakt, że poszkodowany miał możliwość skorzystania z pomocy pozwanego przy organizacji pojazdu zastępczego i został poinformowany o uznanych przez pozwanego stawkach za dobę najmu pojazdu zastępczego obowiązujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym. Ponadto, za uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego pozwany uznał 43 dni. Tym samym do zapłaty przez pozwanego na rzecz powódki pozostała kwota 6 162,36 zł.

Powódka podniosła nadto, że poszkodowany udzielił pełnomocnictwa współpracującemu z powódką P. C. do zorganizowania pojazdu zastępczego od pozwanego i wskazał swoje preferencje, tj. akceptowane przez siebie warunki najmu pojazdu zastępczego. Pomimo starań podjętych przez P. C., do dnia zakończenia trwania umowy najmu zawartej przez poszkodowanego z powódką, z pełnomocnikiem nie skontaktowała się żadna wypożyczalnia współpracująca z pozwanym. W tej sytuacji, zdaniem powódki, w żaden sposób nie można uznać, by złożona poszkodowanemu propozycja najmu pojazdu zastępczego była realna. Pełnomocnik poinformował poszkodowanego o zaistniałej sytuacji.

Z uwagi na powyższe, powódka zakwestionowała twierdzenia pozwanego, jakoby mógłby on zorganizować poszkodowanemu pojazd zastępczy po wskazanej przez siebie stawce 75 zł brutto za dobę.

Pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany w pierwszej kolejności podkreślił, iż w toku postępowania likwidacyjnego poszkodowany został poinformowany przez pozwanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego zorganizowanego przez pozwanego. Nadto został poinformowany, że w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z pozwanym. Z uwagi na powyższe, w ocenie pozwanego, poszkodowany swoim zachowaniem przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody, a za skutki takiego działania, zgodnie z art. 361 k.c. pozwany odpowiedzialności ponosić nie może.

Z ostrożności pozwany zakwestionował wysokość dochodzonej przez powoda dobowej stawki najmu, uznając ją za rażąco zawyżoną. Zakwestionował również okres najmu, podnosząc zarzut nieudowodnienia przez powoda, że powinien on wynosić 48 dni. Zdaniem pozwanego, w realiach niniejszej sprawy okres najmu powinien wynieść 43 dni.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 września 2022 roku na drodze krajowej nr (...) na trasie G.-O. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki C (...) o nr rej. (...), stanowiący własność A. S..

Sprawca zdarzenia objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, stwierdzonym polisą wystawioną przez Towarzystwo (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W..

(okoliczności bezsporne)

Samochód osobowy marki C (...) wskutek uszkodzeń powstałych w wyniku opisanego wyżej zdarzenia, nie mógł być użytkowany. Z miejsca kolizji zabrany został na lawecie do wskazanego przez poszkodowanego warsztatu naprawczego.

(okoliczności bezsporne, dowód: zeznania świadka A. S. k. 100v)

W dniu 21 września 2022 roku A. S. zawarł z (...) Spółką jawną z siedzibą w O. umowę najmu pojazdu zastępczego. Umowa zawarta została na czas naprawy pojazdu. Poszkodowanemu wynajęty został przynależący do segmentu C samochód osobowy marki O. (...) po stawce 159 zł netto (195,57 zł brutto) za dobę najmu. Stawka ta obejmowała koszt podstawienia pojazdu. Pojazd zastępczy został podstawiony do zamieszkania poszkodowanego w dniu zawarcia umowy.

Jednocześnie A. S. udzielił pełnomocnictwa (...) Spółki jawnej z siedzibą w O. do czynnego udziału w postępowaniu likwidacyjnym szkody powstałej w pojeździe i udzielił pełnomocnictwa P. C. - współpracownikowi (...) Spółki jawnej z siedzibą w O. - do organizacji pojazdu zastępczego od ubezpieczyciela sprawy szkody i zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego z wypożyczalnią wskazaną przez ubezpieczyciela. Jednocześnie wskazał swoje preferencje, tj. akceptowane przez siebie warunki najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: umowa najmu pojazdu k. 18-18v; cennik k. 19; upoważnienie k. 14; pełnomocnictwo k. 24 i 25; preferencje k. 29; zeznania świadka A. S. k. 100v-101)

W dniu 21 września 2022 roku, już po zawarciu umowy najmu pojazdu zastępczego z powódką, poszkodowany A. S. dzwoniąc na infolinię zawiadomił o szkodzie ubezpieczyciela sprawy.

(okoliczności bezsporne)

Tego samego dnia P. C. w drodze wiadomości e-mail, powołując się na udzielone mu pełnomocnictwo, zawiadomił ubezpieczyciela sprawy szkody o fakcie zawarcia przez poszkodowanego ww. umowy najmu pojazdu zastępczego i poprosił o organizację najmu pojazdu zastępczego. W związku z brakiem odpowiedzi i kontaktu, następnego dnia pełnomocnik skontaktował się z infolinią ubezpieczyciela. Otrzymał wówczas informację, że szkoda nie została jeszcze zarejestrowana. Następnego dnia pełnomocnik otrzymał sms'a z numerem szkody. Ponownie więc skontaktował się z infolinią pozwanego i złożył zlecenie organizacji najmu pojazdu zastępczego. Poinformowano go, aby oczekiwał na kontakt w tej sprawie. Po zakończonej rozmowie otrzymał wiadomość sms z informacją, że najem zorganizuje wypożyczalnia (...) S.A.

W dniu 22 września 2022 roku (...) S.A. w drodze wiadomości e-mail poinformowała (...) S.A., iż odmawia rezerwacji pojazdu zastępczego dla poszkodowanego A. S. z uwagi na fakt, iż poszkodowany ten wynajmuje już pojazd zastępczy w innej wypożyczalni.

W związku z brakiem kontaktu w sprawie najmu, w dniu 23 września 2022 roku pełnomocnik skierował do ubezpieczyciela e-mail z przypomnieniem. Tego samego dnia, poprzez e-mail pełnomocnik otrzymał od ubezpieczyciela pismo adresowane do poszkodowanego, informujące o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego bezgotówkowo z wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, a także o tym, że skorzystanie z oferty ubezpieczyciela nie jest obligatoryjne, natomiast w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, właściwej dla segmentu, do którego należał pojazd poszkodowanego, tj. do kwoty 75 zł brutto za dobę najmu.

W odpowiedzi pełnomocnik ponownie poprosił o organizację najmu pojazdu zastępczego, co jednak nie nastąpiło.

W dniu 28 września, 7 października, 13 października i 24 października 2022 roku, pełnomocnik e-mailowo przypominał ubezpieczycielowi, że poszkodowany korzysta z pojazdu zastępczego i w związku z tym prosił o jak najszybsze podjęcie decyzji w sprawie przyznania i wypłacenia poszkodowanemu odszkodowania za szkodę w pojeździe.

(dowód: korespondencja e-mail prowadzona przez pełnomocnika z ubezpieczycielem znajdująca się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 86; korespondencja e-mail k. 42-44 akt sprawy; zeznania świadka P. C. k. 101v-102v; nagrania rozmów pełnomocnika z pracownikiem infolinii pozwanego k. 45)

W dniu 27 września 2022 roku ubezpieczyciel uznał szkodę w pojeździe marki C. (...) o nr rej. (...) za całkowitą, o czym poinformował pełnomocnika poszkodowanego.

Decyzją z dnia 31 października 2022 roku ubezpieczyciel przyznał poszkodowanemu A. S. odszkodowanie za szkodę całkowitą w pojeździe.

(okoliczności bezsporne, dowód: pismo z 27.09.2022r. o uznaniu szkody za całkowitą, kalkulacja naprawy i decyzja z 31.10.2022r. o przyznaniu odszkodowania za szkodę w pojeździe – znajdujące się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 86)

W dniu 8 listopada 2022 roku A. S. zwrócił pojazd zastępczy.

W dniu 15 listopada 2022 (...) Sp. jawna z siedzibą w O. wystawiła na A. S. fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu zastępczego na kwotę 9 387,36 zł brutto (195,57 zł x 48 dni).

Tego samego dnia pomiędzy poszkodowanym A. S., a (...) Sp. jawną z siedzibą w O. zawarta została umowa cesji wierzytelności, na podstawie której poszkodowany przeniósł na (...) Sp. jawną z siedzibą w O. wierzytelność wynikającą ze wskazanej wyżej faktury VAT, przysługującą mu względem Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

Pismem z dnia 17 listopada 2022 roku, doręczonym ubezpieczycielowi w dniu 23 listopada 2022 roku, (...) Sp. jawna z siedzibą w O. poinformowała ubezpieczyciela o cesji wierzytelności i wezwała go do zapłaty kwoty określonej w ww. fakturze VAT.

Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, zakwestionował okres najmu i wysokość dobowej stawki najmu, w konsekwencji czego przyznał i w dniu 6 grudnia 2022 roku wypłacił (...) Spółce jawnej z siedzibą w O. kwotę 3 225 zł brutto, przyjmując dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego w kwocie 75 zł brutto i uzasadniony okres najmu wynoszący 43 dni.

(dowód: umowa najmu pojazdu k. 18; faktura VAT k. 20; umowa cesji wierzytelności k. 21; pismo z 17.11.2022r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 23-23v; potwierdzenie przelewu k. 28)

W dacie najmu przez poszkodowanego ww. pojazdu zastępczego, dobowe stawki najmu pojazdu segmentu C zawierały się w przedziale od 85 do 298 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej k. 117-121)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą. W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej w dniu 21 września 2022 roku, odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku tego zdarzenia i zasadności najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego, pozostawały poza sporem. Spór koncentrował się na ustaleniu, czy poszkodowany miał obowiązek nająć pojazd zastępczy od firmy współpracującej z pozwanym, oferującej akceptowaną przez ubezpieczyciela stawkę dobową najmu pojazdu, na ustaleniu, czy zastosowana przez powódkę dobową stawka najmu została zawyżona w stosunku do stawek rynkowych oraz na ustaleniu uzasadnionego okresu najmu.

W uchwale z dnia 17 listopada 2011r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu uchwały wskazano również, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu.

Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę w całości podziela powyższe stanowisko.

Oceny czy poniesienie określonych kosztów, związanych z najmem pojazdu zastępczego, mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać zawsze na podstawie konkretnych okoliczności sprawy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515, a także uzasadnienie uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012, nr 3, poz. 28).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci: zeznań świadka A. S., opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, umowy najmu pojazdu zastępczego i faktury VAT za najem, wykazał jednoznacznie, że najem pojazdu w niniejszym przypadku był uzasadniony i doszło do powstania z tego tytułu długu.

W kwestii podważanej przez pozwanego stawki za najem ponad kwotę 75 zł brutto za dobę należy zaaprobować pogląd, że poszkodowany co do zasady ma możliwość wyboru dowolnej oferty spośród takich, w których stawka czynszu najmu pozwanego nie przekracza rażąco cen rynkowych (oferowanych na rynku lokalnym) i braku obowiązku poszukiwania oferty najtańszej. W orzecznictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego obejmuje ekonomicznie uzasadnione koszty likwidacji szkody, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, przy czym kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych

dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51) . Poszkodowany co do zasady nie ma bowiem obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi, ubezpieczyciel powinien zatem pokryć koszty stosowane przez wybrany przez poszkodowanego podmiot, niezależnie od tego, że mogą być one wyższe od cen przeciętnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2002 r., I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5 poz. 64).

Wprawdzie cytowane wyżej orzeczenia dotyczą kosztów naprawy pojazdu, niemniej, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, należy je również odnieść do cen stosowanych na lokalnym rynku przez wypożyczalnie samochodów zastępczych. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Obowiązek ten nie może jednak, w ocenie Sądu Rejonowego, być w związku z tym poczytywany za równoznaczny z obligacją do poszukiwania najtańszej oferty najmu samochodu zastępczego. Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych, np. w sytuacji, kiedy zostanie wykazane, że poszkodowany, znając podmiot wynajmujący pojazdy po cenach niższych, wynajął pojazd zastępczy tam, gdzie wynajmowano je drożej. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to rażąco).

Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że do poinformowania poszkodowanego przez ubezpieczyciela o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, w akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce za dobę wynajmu, doszło w dniu 23 września 2022 roku, natomiast do zawarcia przez poszkodowanego umowy najmu pojazdu zastępczego z powódką doszło w dniu 21 września 2022 roku.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał ponadto, iż poszkodowany – zastąpiony przez pełnomocnika – podjął bezskuteczną próbę najmu pojazdu zastępczego od firmy współpracującej z pozwanym ubezpieczycielem. Poszkodowany upoważnił współpracownika powódki P. C. do organizacji pojazdu zastępczego od pozwanego i do zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego ze współpracującą z pozwanym wypożyczalnią. W tym celu współpracownik powódki skontaktował się z infolinią pozwanego i złożył zlecenie najmu pojazdu zastępczego. Do dnia zakończenia umowy najmu zawartej z powódką, żadna współpracująca z pozwanym wypożyczalnia nie złożyła poszkodowanemu oferty najmu pojazdu zastępczego. Z poszkodowanym skontaktowała się wprawdzie wypożyczalnia (...) S.A., która jednak po powzięciu informacji, iż poszkodowany korzysta już z pojazdu zastępczego, odstąpiła od rezerwacji dla niego takiego pojazdu.

Powyższe wprost wynika z zeznań świadka P. C., z nagrań rozmów prowadzonych przez tegoż świadka z pracownikiem pozwanego za pośrednictwem infolinii oraz z wydruków korespondencji sms i e-mail prowadzonej przez pełnomocnika poszkodowanego z pozwanym w sprawie najmu pojazdu zastępczego. Powyższym dowodom, wobec braku dowodów przeciwnych, Sąd dał wiarę.

W ocenie Sądu Rejonowego, czynności podejmowane przez pozwanego na etapie likwidacji szkody nie spełniają w żadnym stopniu przesłanki wystosowania do poszkodowanego propozycji co do kwestii najmu zastępczego. Oświadczenie ubezpieczyciela nie musi wprawdzie zawierać wszystkich elementów ewentualnej umowy zawartej za jego pośrednictwem, musi natomiast wskazywać na pewne elementy, które pozwolą drugiej stronie podjąć określone działania celem minimalizacji szkody. Ubezpieczyciel powinien udowodnić, że propozycja ta określała warunki najmu pozwalające na podjęcie poszkodowanemu decyzji o skorzystaniu z niej. Tym samym nie jest wystarczające powołanie się na samą wysokość stawki, bez podania innych warunków interesujących poszkodowanego. Jak wynika z zeznań świadka P. C. oraz załączonych do akt sprawy preferencji akceptowalnych przez poszkodowanego warunków najmu pojazdu zastępczego (k. 29), poszkodowanego interesowały takie warunki jak: brak udziału własnego w szkodzie, brak limitu kilometrów, a przede wszystkim czas trwania umowy najmu przez cały okres naprawy pojazdu. Brak jest dowodu, aby jakakolwiek z firm współpracujących z pozwanym przedstawiła poszkodowanemu skonkretyzowaną ofertą najmu samochodu zastępczego spełniającą te preferencje.

Reasumując, uznać należy, iż obowiązek współdziałania stron w zakresie dotyczącym likwidacji szkody związanej z najmem zastępczym, wymaga wyraźnej inicjatywy ze strony ubezpieczyciela, większej aktywności, niż aktywność sprowadzająca się do poinformowania o akceptowalnej stawce za najem, szczególnie w przypadku, gdy poszkodowany korzysta już w pojeździe zastępczego zaoferowanego przez inny podmiot.

Powołany w sprawie na wniosek stron biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że zastosowana przez powódkę stawka najmu przedmiotowego pojazdu zastępczego mieściła się w granicach dobowych stawek stosowanych na rynku lokalnym.

Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zbadania, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na jej uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. W ocenie Sądu opinia sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Ponadto nie była ona kwestionowana przez strony.

Wobec powyższych okoliczności, nie sposób zdaniem Sądu przypisać poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem i świadomego lub przez niedbalstwo skorzystania z usług droższych.

Odnosząc się natomiast do ustalenia uzasadnionego czasu trwania najmu pojazdu zastępczego, w ocenie Sądu powódka nie udowodniła, że czas ten powinien być wynosić 48 dni. Z akt sprawy i akt szkody nie wynika, kiedy poszkodowanemu wypłacone zostały środki z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe. Wiadomym jest natomiast, że decyzja pozwanego w sprawie przyznania tego odszkodowania została wydana w dniu 31 października 2022 roku. Dlatego też, za uzasadniony czas trwania najmu pojazdu zastępczego w realiach niniejszej sprawy Sąd uznał – zgodnie ze stanowiskiem pozwanego – okres 43 dni, tj. od dnia zawarcia umowy najmu (21.09.2022r.) do dnia decyzji pozwanego w sprawie przyznania odszkodowania za szkodę w pojeździe (31.10.2022r.).

Dowody przedstawione w niniejszej sprawie, tj.: umowa najmu pojazdu zastępczego, faktura VAT, umowa cesji i zeznania świadka A. S. – świadczą o tym, że w sprawie doszło do zaciągnięcia przez poszkodowanego zobowiązania i powstania długu z tytułu czynszu najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 817 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5 184,51 zł (43 dni x 195,57 zł = 8 409,51 zł – 3 225 zł = 5 184,51 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty przedmiotowego odszkodowania w dniu 23 listopada 2022 roku, dlatego żądanie pozwu zasądzenia odsetek od dnia następnego po upływie 30 dni od dnia doręczenia pozwanemu tego wezwania, zdaniem Sądu uznać należy za zasadne.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygranie sprawy przez powódkę w 84%. Koszty poniesione przez powódkę wyniosły łącznie 2 921 złotych, na co składają się: kwota 400 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 704 złotych tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia powołanego w sprawie biegłego sądowego i kwota 1 800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Zatem 84% ze wskazanej wyżej kwoty wynosi 2 453,64 zł. Natomiast koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 1 817 złotych, na co składa się: kwota 1 800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwany wygrał sprawę w 16%, stąd należna mu kwota wynosi 290,72 zł. Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2 162,92 zł (2 453,64 zł – 290,72 zł).

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd zwrócił powodowi kwotę 96 złotych tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego (800 zł – 704 zł).